

Κατά Λουκάν (δ' 16-22)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος, καὶ εἰσηλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὔρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον· Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρῦξαι αἰχμαλώτους ἄφεισιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρῦξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό ἐκεῖνο, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ, ὅπου εἶχε ἀνατραφῆ καὶ κατὰ τὴν συνήθειά του ἐμπῆκε εἰς τὴν συναγωγὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου καὶ ἐσηκώθη διὰ νὰ διαβάσῃ. Καὶ τοῦ ἔδωκαν τὸ βιβλίον τοῦ Ἡσαΐα τοῦ προφήτου καὶ ἀφοῦ τὸ ξετύλιξε εὐρῆκε τὸ μέρος, ὅπου ἦτο γραμμένον, «Πνεῦμα Κυρίου εἶναι ἐπάνω μου, διότι με ἔχρισε. Μὲ ἔστειλε νὰ φέρω εἰς τοὺς πτωχοὺς χαρμόσυνον ἄγγελμα, νὰ θεραπεύσω ἐκείνους ποὺ ἔχουν συντετριμμένην καρδιά, νὰ κηρύξω εἰς αἰχμαλώτους ἀπελευθέρωσιν καὶ εἰς τοὺς τυφλοὺς ἀνάβλεψιν, νὰ ἐλευθερώσω ἐκείνους ποὺ πιέζονται, νὰ κηρύξω τὸ ἔτος τῆς εὐνοίας τοῦ Κυρίου.» Καὶ ἀφοῦ ἐτύλιξε τὸ βιβλίον καὶ τὸ ἔδωκε εἰς τὸν ὑπηρέτην ἐκάθησε καὶ τὰ μάτια ὄλων εἰς τὴν συναγωγὴν ἦσαν προσηλωμένα ἐπάνω του. ῥχισε δὲ νὰ τοὺς λέγει, «Σήμερα ἔχει ἐκπληρωθῆ εἰς τὰ αὐτιά σας ἡ γραφὴ αὕτη». Καὶ ὄλοι συγκατένευαν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐθαύμαζαν διὰ τὴν χάριν τῶν λόγων ποὺ ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ στόμα του καὶ ἔλεγον, «Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;».

Προς Τιμόθεον Α' (β' 1-7)

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δὸς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ λοιπόν, πρῶτα ἀπ' ὅλα, νὰ κάνετε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, εὐχαριστίας δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, διὰ τοὺς βασιλεῖς καὶ ὄλους ἐκείνους ποὺ εἶναι εἰς ὑψηλὰς θέσεις, διὰ νὰ ζοῦμεν βίον ἤρεμον καὶ ἡσυχον μὲ πᾶσαν εὐσέβειαν καὶ σεμνότητα.

Διότι αὐτὸ εἶναι καλὸν καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρός μας Θεοῦ, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ σωθοῦν ὄλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ λάβουν γνῶσιν τῆς ἀληθείας. Διότι ἕνας Θεὸς ὑπάρχει καὶ ἕνας μεσίτης μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὁ ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἔδωσε τὸν ἑαυτόν του ἀντίλυτρον δι' ὄλους, μαρτυρία ἡ ὁποία ἦλθε εἰς τὸν καιρὸν τῆς. Διὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτὴν διωρίσθηκα κήρυξ καὶ ἀπόστολος – ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, δὲν ψεύδομαι – διδάσκαλος τῶν ἐθνικῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀλήθειαν.